

123), ikke markedssystemet, som svigtede, »but the theory about its way of functioning«! Tilbage bliver en lille tvivl: Gjorde inflationen i Tyskland de bestemmende så forskrækkede, at de ikke turde slippe mere los i begyndelsen af 30'erne? Dette kan som konkret beskrivelse gælde, selvom man måske tog fejl i sin vurdering af virkningerne af den tyske inflation, jfr. herunder at netop de højere embedsmænd ramtes af inflationen. For at fortsætte gætte-riene: Blev personlige erfaringer i begyndelsen af 20'erne, hvor alternativerne ikke var klare, afgørende for embedsmænds handlinger i begyndelsen af 30'erne – med katastrofale følger?)

Et helt afgørende spørgsmål er naturligvis parameterværdierne θ og k i (4) og (5). Herom handler en væsentlig del af Solow's bog.

θ må fortolkes som den parameter, der er bestemmende for, hvorledes forventningerne om prisudviklingen bestemmes af fortiden. Men k er måske vigtigere; thi den skiller vandene mellem trade-off-hypotesen og Friedman's hypotese. For en høj værdi af k får Friedman ret; men samtidig gælder, at hvis θ er meget lille, får han alene ret i det lange løb.

Solow estimerer såvel på grundlag af amerikansk som engelsk materiale. I intet tilfælde får man helt klare svar. Men lidt kan man dog sige. For USA synes såvel θ som k at ligge nogenlunde midt mellem yderværdierne, 0 og 1. De to konkurrerende hypoteser fortæller m.a.o. begge den halve sandhed – om end hver sin! Solow – og hans læser – synes a priori at hælde mod Friedman (k tæt ved 1), men regner samtidig med en lav værdi af θ . Thi denne hypotese synes at gengive resultatet af rationel adfærd samtidig med at en lav θ -værdi tager hensyn til tilpasningstrægheder. Når virkeligheden ikke synes helt at bekræfte dette, kan det, som Solow foreslår, være fordi inflationsraten har været for lav til at fremtvinge sådan rationel adfærd. Det er det gamle problem om terskelværdier, der skal overskrides, før der reageres. (Det ville være interessant at undersøge dette f.eks. for Argentina, der i perioder har haft høj, stabil inflation).

For UK er svaret endnu mere tvivlsomt. På grundlag af årstal når man meget lave værdier af k , størrelsesordenen 0,2. Dette skulle for-

tolkes til fordel for hypotesen om en permanent trade-off. Det er formentlig i god samsvar hermed, at variationer i θ ikke synes at give noget særligt resultat. Imidlertid viser den samme undersøgelse på kvartalstal et andet resultat. Her finder man k -værdier oppe i nærheden af 1. Denne mærkelige inkonsekvens har forfatteren ingen rigtig forklaring på.

Tilbage står at henvise til, at hen mod bogens slutning har forfatteren en række noget vanskeligt gennemskuelige betragtninger om faktorfordelingen. Det ser let ud, men er vist ikke helt så let.

P. Norregaard Rasmussen*

* Professor ved Københavns Universitet.

BOGNOTITSER

HARALD WESTERGAARD: *Contributions to the history of statistics*. Reprint udg. New York: Agathon Press, 1968. 280 pp. Pris: \$ 9,00.

Harald Westergaards bog, der oprindeligt udkom hos P. S. King & Son i London i 1932, behandler statistikkens historie indtil udgangen af det nittende århundrede. Foruden at være en statistikkens historie er den tillige den statistiske litteraturs historie. Den beskæftiger sig væsentligst med den deskriptive statistik, men har også korte kapitler om statistikkens teori, herunder den tidlige udvikling af sandsynlighedsteorien. At den velskrevne og stofmættede bog stadig regnes for et internationalt standardværk om sit emne vil fremgå af omtalen i f.eks. *International encyclopedia of the social sciences* (1968) og H. O. Lancasters nylige oversigtsartikel i *Journal of the Royal Statistical Society* (ser. A, bd. 133, pt. 3, 1970). Det var således ikke uden grund Adolph Jensen i sin anmeldelse af bogen i *Nationaløkonomisk Tidsskrift* i 1932 skrev: »Det er gaaet Professor Westergaard paa lignende Maade som P. C. Skovgaard, om hvem det siges, at han malede paa sit store Dyrehavebillede i ti Somre, »men nu sidder de Skyer ogsaa som de skall««.